Mikets

[77. Yosef'in Rüyaları Gerçekleşiyor]

41 1 [Arada geçen] İki tam yılın bitiminde Paro bir
rüya gördü. [Rüyasında] Nil'in yakınında duruyordu.
2 Nil'den, güzel ve oldukça besili yedi inek çıktı. Sazlıkta otlamaya başladılar.
3 Onların ardından, Nil'den aniden, çirkin ve oldukça cılız, yedi inek daha çıktı ve kıyıdaki diğer ineklerin yanında durdular.
4 Çirkin ve cılız olan inekler, güzel ve şişman olan yedi ineği yediler. Ve Paro uyandı.
5 Bir daha uykuya daldı ve ikinci kez rüya gördü. Tek bir saptan yedi tane sağlıklı ve iyi başak çıkıyordu.
6 Onların ardından, ansızın, cılız ve [sıcak] doğu rüz-
garıyla kavrulmuş olan yedi başak daha bitti. 7 Bu cılız
başaklar, sağlıklı ve dolgun olan yedi başağı yuttular. Paro uyandı ve işte – rüyaydı.
8 Sabah olduğunda çok tedirgindi. Haber gönderip Mısır'ın tüm medyumlarını ve bilgelerini çağırttı. Paro onlara rüyalarını anlattı; ancak kimse onları Paro için çözümleyemedi.
9 Baş saki Paro'yla konuştu; "Sanırım bugün suçlarımı hatırlatmam gerekiyor" dedi.
10 "Paro kullarına çok öfkelenmiş, sonuçta beni, muhafız birliği komutanının evinde nezarete attırmıştı – beni ve baş fırıncıyı.
11 Aynı gece içinde, hem o hem de ben birer rüya görmüştük. Gördüğümüz rüyalar kendilerine özgü anlamlara sahip gibiydiler.
12 Orada yanımızda, muhafız birliği komutanının kölesi olan İbrani bir genç vardı. Ona anlattık ve rüyalarımızı açıkladı. Her birimize kendi rüyasına uygun bir çözüm üretti.
13 Ve bize nasıl çözümlediyse aynı şekilde gerçekleşti. [Paro] Beni görevime iade etti; onu [*fırıncıyı*] ise astı".
14 Paro haber gönderip Yosef'i çağırttı. [Yosef'i] Zindandan koştururcasına çıkardılar. [Birisi Yosef'in] Saçlarını kesti, [Yosef] giysilerini değiştirdi ve Paro'ya geldi.
15 Paro Yosef'e "Bir rüya gördüm ama onu kimse çözümleyemiyor" dedi. "Ancak senin hakkında 'Rüyayı dinlediği zaman çözümleyebilir' dendiğini duydum".
16 Yosef Paro'ya cevap verdi. "[Bu yetenek] Benim üstümdedir" dedi. "Paro'nun esenliği ile ilgili cevabı Tanrı verecektir".
17 Paro Yosef'e konuştu: "Rüyamda Nil'in kıyısında duruyordum.
18 Ansızın Nil'den oldukça besili ve güzel yapılı yedi inek çıktı; sazlıkta otlamaya başladılar.
19 Onların ardından bir anda, son derece cılız, olduk-

ça kötü şekilli ve et fakiri yedi başka inek çıktı. Tüm Mısır ülkesinde bunlar kadar berbatını görmemiştim!
20 Bu et fakiri ve kötü inekler, ilk [çıkan] yedi sağlıklı ineği yediler.
21 [Besililer, cılızların] İçlerine girmişlerdi ama içlerine girdikleri hiç anlaşılmıyordu ve [cılızların] görünümleri tıpkı baştaki gibi kötüydü. Sonra uyandım.
22 "[İkinci] Rüyamda [şunları] gördüm: Tek bir saptan, dolgun ve iyi yedi başak çıkı- yordu.
23 Birden pörsümüş, ince ve [sıcak] doğu rüzgarıyla kavrulmuş yedi başak, arkalarından bitmeye başladılar.
24 İnce başaklar, yedi iyi başağı yuttular.
"[Tüm bunları] Medyumlara anlattım; ama [çözümü] söyleyen olmadı".
25 Yosef Paro'ya "Paro'nun rüyası tek bir anlama sahip" dedi. "Tanrı, yapmak üzere olduğu şeyi Paro'ya anlatmış.
26 Yedi iyi inek yedi yıl demek; yedi iyi başak da [aynı] yedi yıl demek. Aslında bu tek bir rüyadır.
27 "[İlk yedi ineğin] Arkalarından çıkan et fakiri ve kötü yedi inek, yedi yıl demektir – boş ve [sıcak] doğu rüzgarıyla kavrulmuş yedi başak da [aynı şekilde]. Yedi kıtlık yılı olacak!
28 "Paro'ya söylediğim de tam olarak budur – Tanrı, yapmak üzere olduğu şeyi Paro'ya göstermiş.

29 Bakın; yaklaşmakta olan yedi yıl var; [bu süre zarfında] tüm Mısır ülkesinde büyük bolluk olacak.
30 Ancak arkalarından yedi kıtlık yılı başlayacak ve Mısır ülkesindeki tüm bolluk unutulacak. Kıtlık ülkeyi kırıp geçecek.
31 Ülkedeki bolluk, sonrasında baş gösterecek olan o kıtlık sebebiyle bilinmeyecek bile. Çünkü [kıtlık] son derece ağır olacak.
32 "Rüyanın Paro'ya iki kez tekrarlanması; bu sürecin Tanrı tarafından başlatılmış olduğunu ve Tanrı'nın bunu yerine getirmek için hızlı davrandığını gösteriyor.
33 "şimdi – Paro, zeki ve bilge bir kişi belirlemeli ve onu Mısır ülkesi üzerine atamalıdır.
34 Paro bununla kalmayıp ülke üzerinde memurlar görevlendirmeli ve Mısır'ı, yedi bolluk yılı boyunca karneye bağlamalıdır.
35 "[Söz konusu memurlar] Gelmekte olan bu iyi yılların tüm yiyeceğini toplasınlar; Paro'nun denetimi altında şehirlerde yiyecek olarak buğday biriktirsinler; ve bekçiliğini yapsınlar.
36 Böylece, Mısır ülkesinde gerçekleşecek yedi kıtlık yılı için bu [depolanmış] yiyecek bir teminat olacak ve ülke kıtlıkta kırılmayacaktır".
37 Sunulan plan hem Paro'nun hem de tüm danışmanlarının beğenisini kazandı.

38 Paro danışmanlarına "Bunun gibi, Tanrı'nın Ruhu'na
sahip bir başkası var mı ki?!" dedi.
39 Paro Yosef'e "Tanrı sana tüm bunları bildirdiğine
göre, senin kadar zeki ve bilgesi olamaz" dedi.
40 "Hükümetimden sen sorumlu olacaksın ve yiyecek
tüm halkıma senin emrine göre dağıtılacak. Konum
olarak senden tek üstünlüğüm tahtım olacak".
41 Paro Yosef'e "Bak – seni tüm Mısır ülkesi üzerine
sorumlu olarak atıyorum" diye resmen bildirdi.
42 Paro yüzüğünü elinden çıkardı ve onu Yosef'in eline
taktı. Ona en iyi ketenden elbise- ler giydirtti ve boy-
nuna altın bir zincir geçirdi.
43 Onu kendisine ait ikinci kraliyet arabasına bindirdi
ve önünde [gidenler] "Başvezir!" diye bağırdılar.
[Böylece Paro,] Onu tüm Mısır üzerine atamış oldu.
44 Paro Yosef'e, "Ben Paro'yum" dedi. "Tüm Mısır
ülkesinde senin onayın olmadan kimse ne elini ne de
ayağını kaldıracak".
45 Paro Yosef'e Tsafenat Paneah ismini taktı ve onu,
On rahibi Poti Fera'nın kızı Asenat'la evlendirdi. Böy-
lece Yosef Mısır'ı yönetmeye çıktı.
46 Yosef Mısır kralı Paro'nun önünde durduğu zaman
30 yaşındaydı.
Yosef Paro'nun huzurundan çıktı ve tüm Mısır ülkesi-
ni boydan boya dolaştı.
47 Toprak, yedi bolluk yılı boyunca oldukça yüklü

ürün verdi.
48 [Yosef] Mısır ülkesinde yedi yıl boyunca üretilen
tüm yiyeceği topladı ve yiyeceği şehirlere depoladı.
Her şehrin çevresindeki kırsal alanda yetişen yiyeceği,
[o şehrin] içine depoluyordu.
49 Yosef, denizin kumu kadar çok fazla buğday birik-
tirdi; öyle ki, saymaktan vazgeçtiler – zira sayılamaya-
cak kadar çoktu.
50 [İlk] Kıtlık yılı gelmeden önce Yosef'in – On rahibi
Poti Fera'nın kızı Asenat'ın ona doğurduğu – iki oğlu
oldu.
51 Yosef, *Behor* olanın adını, "Tanrı tüm zorluklarımı
– hatta babamın evini bile – unutmamı sağladı" diye,
Menaşe koydu.
52 İkincisine ise, "Tanrı beni, ıstırap çektiğim ülkede
verimli kıldı" diye, Efrayim adını verdi.
53 Sonunda, Mısır ülkesinde gerçekleşen yedi bolluk
yılı sona erdi.
54 Tıpkı Yosef'in söylemiş olduğu gibi, yedi kıtlık yılı
başladı. Diğer tüm ülkelerde kıtlık olmasına karşın,
Mısır ülkesinin tümünde ekmek mevcuttu.
55 Sonraları ise tüm Mısır'da da açlık başgösterdi ve
halk ekmek için Paro'ya yakardı. Bunun üzerine Paro
bütün Mısır'a "Yosef'e gidin; size ne derse onu yapın"
dedi.
56 Kıtlık bölgenin tümüne yayılmıştı. Yosef tüm

ambarları açtı ve Mısır'a [*halka*] erzak satmaya başla-
dı. Ancak kıtlık Mısır'da gittikçe kuvvetleniyordu.
57 Tüm bölge [halkları] erzak almak üzere Mısır'a,
Yosef'e geliyorlardı; zira kıtlık tüm bölgede çok kuv-
vetliydi.

42

1 Yaakov Mısır'da erzak bulunduğunu öğrenmiş-
ti. Yaakov, oğullarına "Neden kendinizi gösteriyorsu-
nuz?" dedi.
2 "Mısır'da erzak bulunduğunu duydum" diye açıkladı.
"Oraya inin ve bize oradan erzak satın alın. Yaşayalım
ve ölmeyelim".
3 Yosef'in on kardeşi, Mısır'dan buğday satın almak
üzere indiler.
4 Ancak Yaakov,Yosef'in kardeşi Binyamin'i, "Başına
bir felaket gelmesin" düşüncesiyle kardeşleriyle gön-
dermedi.
5 Yisrael'in oğulları, Kenaan'daki kıtlık sebebiyle erzak
satın almak üzere [Mısır'a] ulaşanlar arasında geldiler.
6 Ve Yosef – o, ülkenin [kayıtsız şartsız] hakimiydi
çünkü tüm halklara erzağı satan [sadece] oydu.
Yosef'in kardeşleri geldikleri zaman onun önünde
yüzüstü yere eğildiler.
7 Yosef, kardeşlerini gördüğü anda tanımıştı. Ancak
onları tanımazdan geldi ve onlara sert bir dille konuş-

tu. Onlara "Nereden geldiniz?" diye sordu.
"Kenaan ülkesinden – yiyecek satın almak için" dedi-
ler.
8 Yosef kardeşlerini tanımıştı; ama onlar kendisini
tanımamışlardı.
9 Yosef onlarla ilgili olarak görmüş olduğu rüyaları
hatırladı. Onlara "Casussunuz siz!" dedi. "Ülkenin
zayıf yanını görmek için geldiniz!"
10 Ona "Öyle değil efendim" diye açıkladılar. "Kul-
larınız sadece yiyecek satın almaya geldiler.
11 Biz, hepimiz tek bir kişinin oğullarıyız. Biz dürüst
kişileriz. Kullarınız casusluk yapmamıştır".
12 [Yosef] "Hayır!" dedi onlara. "Ülkenin zayıf yanını
görmek için geldiniz!"
13 "Kullarınız oniki kardeştir" diye alttan aldılar.
"Kenaan ülkesindeki tek bir kişinin oğullarıyız biz. En
küçüğümüz şu anda babamızın yanında; birini ise kay-
bettik".
14 Yosef onlara "Dediğim gibi: Casussunuz siz!" dedi.
15 "şununla sınanacaksınız: Paronun yaşamı adına –
en küçük kardeşiniz buraya gelene kadar [hiçbiriniz]
buradan çıkmayacaksınız.
16 Aranızdan birini gönderin, kardeşinizi alıp getirsin.
Kalanlarınız ise tutuklanacak. İddianız sınanacak ve
doğru söyleyip söylemediğiniz anlaşılacak. Aksi tak-
dirde – Paro'nun yaşamı adına – casus olduğunuz

kesinleşecektir!”.
17 [Yosef] Onları üç gün boyunca nezarete attırdı.
18 Üçüncü günde Yosef onlara “şunu yaparsanız hayat-
ta kalırsınız” dedi. “Ben Tanrı’dan korkarım.
19 Gerçekten dürüst olup olmadığınızı göreceğiz. Bir
kardeşiniz nezarette tutulduğunuz yerde tutuklu kala-
cak; diğerleriniz ise – gidin ve ailelerinizin açlığını
gidermek için erzak götürün.
20 En küçük kardeşinizi ise bana getirin ki sözleriniz
doğrulansın. [Bu olursa] ölmeyeceksiniz”.
Böyle yapmayı kabul ettiler.
21 Birbirlerine “Aslında kardeşimiz sebebiyle gerçek-
ten de suçluyuz biz” dediler. “Bize yalvarırken onun
ıstırabına şahit olmuş ama dinlememiştik. Bu sıkıntı
da işte bu yüzden başımıza geldi”.
22 Reuven araya girdi. Onlara “Size ‘çocuğa karşı suç
işlemeyin’ dememiş miydim?” dedi. “Ama dinlemedi-
niz! İşte şimdi kanının hesabı soruluyor!”
23 Bu arada Yosef’in dinlemekte olduğunu bilmiyor-
lardı; çünkü [konuşmaları boyunca] aralarında bir
aracı vardı.
24 [Yosef] Dönüp uzaklaştı ve ağladı. Onlara geri dön-
düğünde yine sertçe konuştu, aralarından şimon’u
aldı ve gözlerinin önünde onu hapsetti.
25 Yosef, [adamlarına, kardeşlerin] bagajlarını buğday-
la doldurmalarını, [bu arada] pa- ralarının herkesin

çuvalına geri koyulmasını ve onlara yol için yolluk
verilmesini emretti. Bu şekilde yapıldı.
26 Erzaklarını eşeklerine yüklediler ve oradan yola çık-
tılar.
27 Geceyi geçirdikleri yerde, [kardeşlerden] biri, eşeği-
ne yem vermek için çuvalını açtı. Parasını gördü –
çuvalının tam ağzındaydı!
28 Kardeşlerine “Param iade edilmiş!” dedi hayretle;
“İşte – çuvalımda!”
Kalpleri yerinden fırlamıştı. Birbirlerine titreyen ses-
lerle “Tanrı bize ne yaptı böyle?” diye sordular.
29 Kenaan ülkesine, babaları Yaakov’a geldiklerinde,
kendisine, başlarına gelen her şeyi şöyle anlattılar:
30 “Ülkenin hakimi olan adam bizimle sert bir dille
konuştu. Sanki ülkede casusluk yapıyormuşuz gibi
davrandı.
31 Kendisine ‘Dürüst insanlarız biz, casus değiliz’
dedik. 32 ‘Biz aynı babanın oğlu olan oniki kardeşiz.
Birini kaybettik, en küçüğümüz de şu anda Kenaan
ülkesinde babamızın yanında.’
33 “Ülkenin hakimi olan adam ise bize ‘Dürüst kişiler
olduğunuzu şu şekilde anlayacağım’ dedi. ‘Bir kardeşi-
nizi benimle bırakın, sonra ailelerinizin açlığını gider-
mek için gereksinim duyduğunuz şeyleri alıp gidin.
34 En küçük kardeşinizi bana getirin. Böylece sizin
casus olmadığınızı, dürüst kişiler olduğunuzu anlaya-

cağım. O zaman kardeşinizi size [geri] veririm, siz de
ülkede [*Mısır'da* serbestçe] ticaret yapabilirsiniz' ".
35 Çuvallarını boşalttıkları sırada, her biri para kesesi-
nin çuvalının içinde olduğunu gördü. Hem onlar hem
de babaları para keselerini gördüler ve korkuya kapıl-
dılar.
36 Babaları Yaakov onlara "Beni çocuklarımdan edi-
yorsunuz!" dedi. "Yosef yok! şimon da yok! şimdi Bin-
yamin'i de mi alacaksınız? Her şey benim başıma geli-
yor!"
37 Reuven, babasını iknaya çalıştı: "Eğer onu [*Binya-
min'i*] sana getirmezsem, iki oğlumu öldürebilirsin"
dedi. "Onu benim elime teslim et; onu sana ben geri
getireceğim".
38 "Oğlum sizinle birlikte [Mısır'a] inmeyecek!" dedi
[Yaakov]. "Çünkü kardeşi öldü ve o bir başına kaldı.
Çıktığınız yolculukta başına bir felaket gelirse, ak
saçımı mezara kederle indirirmiş olursunuz!"

43

1 Kıtlık bölgede daha da ağırlaştı.
2 Mısır'dan getirmiş oldukları erzağı yiyip tükettikle-
rinde, babaları onlara "Dönüp bize biraz yiyecek satın
alın" dedi.
3 Yeuda ona açıklamaya çalıştı: "Adam bizi 'Kardeşi-
niz yanınızda olmadığı sürece huzuruma çıkmayın'

diye kesin bir dille uyardı" dedi.
4 "Eğer kardeşimizi bizimle göndermeyi uygun görür-
sen, iner ve senin için yiyecek satın alırız.
5 Ancak eğer göndermezsen, inemeyiz. Çünkü adam
bize 'Kardeşiniz yanınızda olmadığı sürece huzuruma
çıkmayın' dedi".
6 Yisrael "Adama başka bir kardeşiniz olduğunu söyle-
yerek neden bana kötülük ettiniz ki?" dedi.
7 [Kardeşler] "Adam bize kendimiz ve doğduğumuz
yerle ilgili sorular sorup durdu" dediler. "'Babanız hala
hayatta mı? Başka kardeşiniz var mı?' dedi; biz de
sadece sorulara uygun cevaplar verdik. 'Kardeşinizi
[Mısır'a] indirin' diyeceğini bilebilir miydik?"
8 Yeuda, babası Yisrael'e "Genci benimle gönder;
kalkıp gidelim" dedi. "Yaşayalım ve ölmeyelim – ne
biz, ne sen, ne de çocuklarımız.
9 Ona ben kefil olacağım. Onu benim elimden sora-
caksın. Onu sana getirmez ve huzuruna çıkarmazsam,
sana karşı tüm zamanlar için günah işlemiş olacağım.
10 Aslında bu kadar oyalanmasaydık şimdiye kadar iki
kez dönmüş olurduk!"
11 Babaları Yisrael, onlara "Madem durum bunu
gerektiriyor, öyleyse şunu yapın: Bagajınıza ülkenin en
meşhur ürünlerinden alıp, adama hediye götürün;
biraz pelesenk, biraz bal, baharat ve reçine, yerfıstığı
ve badem.

12 Yanınıza da iki kat para alın, ayrıca çuvallarınızın
ağzında [bulduğunuz] iade edilmiş olan parayı da eli-
nizde geri götürün – [pa- raların iadesi] belki dehata
sonucudur.
13 Kardeşinizi de alın ve kalkıp adama geri gidin.
14 Her-şeye-Kadir Tanrı, adamın önünde size merha-
met sağlasın. [Böylece adam] Diğer kardeşinizi ve
Binyamin'i size [vermek üzere] serbest bıraksın. Ben
ise – çocuklarımdan olmam gerekiyorsa – olacağım".
15 Adamlar böylece söz konusu hediyeyi aldılar, yan-
larına iki kat parayı ve Binyamin'i de alarak, kalkıp
Mısır'a indiler ve Yosef'in huzurunda durdular.
16 Yosef yanlarında Binyamin'i gördüğünde evinin
sorumlusuna "Beyleri eve götür" dedi. "Bir hayvan
kesip hazırla. Çünkü beyler öğleyin benimle birlikte
yiyecekler".
17 Adam, Yosef'in dediği gibi yaptı ve kardeşleri
Yosef'in malikanesine getirdi.
18 Adamlar Yosef'in malikanesine getirilmekte olduk-
larını anlayınca çok korktular. "İlk seferde çuval-
larımıza geri koyulan parayla ilgili olarak [buraya]
getiriliyoruz" diye tahminde bulundular. "Bize karşı
sahte bir suçlama yaratılıp, üzerimize yıkılacak. Sonun-
da bizi köle olarak alacaklar – eşeklerimize de [el
koyacaklar]!"
19 Yosef'in evinin sorumlusu olan adama yaklaşıp,

onunla malikanenin girişinde konuştular.
20 "Lütfen efendim" dediler. "İlk başta yiyecek satın
almak için [Mısır'a] inmiştik.
21 [Dönüş yolunda] Geceyi geçirdiğimiz yere gelince
çuvallarımızı açtık. Baktık ki her birimizin parası
çuvalının ağzında. Para eksiksizdi. Onu [şimdi] geri
getirdik.
22 Ayrıca [yeni] yiyecek satın almak için elimizde
başka para da getirdik. Paramızı çuvallarımıza kimin
koyduğu hakkında fikrimiz yok!"
23 [Adam] "Sizinle ilgili her şey yolunda; korkmayın"
dedi. "Tanrınız ve babanızın Tanrısı herhalde çuval-
larınıza gizli bir hediye yerleştirmiş. Ödediğiniz para
bana ulaştı". [Bunları söyledikten sonra] şimon'u
onlara çıkardı.
24 Adam, adamları Yosef'in malikanesine getirdi.
Ayaklarını yıkamaları için su verdi eşeklerine de yem
sağladı.
25 [Kardeşler, getirmiş oldukları] Hediyeyi, Yosef öğle-
yin gelene kadar hazır ettiler; çünkü orada yemek
yiyeceklerini duymuşlardı.
26 Yosef eve geldiğinde, ellerindeki hediyeyi ona, salo-
na getirdiler ve onun önünde yere kadar eğildiler.
27 [Yosef] Hatırlarını sorduktan sonra "Bahsettiğiniz
yaşlı babanız salim mi? Hala ha- yatta mı?" dedi.
28 "Kulunuz babamız salimdir; hala hayattadır" dedi-

ler. Diz kırıp eğildiler.
29 [Yosef] Gözlerini kaldırdı ve kardeşi, annesinin oğlu Binyamin'i gördü. "Bana bahsettiğiniz en küçük kardeşiniz bu olmalı" dedi. [Sonra Binyamin'e dönüp] "Tanrı sana lütufkar davransın oğlum" dedi.
30 Yosef [çıkmak için] acele etti; zira kardeşine karşı merhameti uyanmıştı ve ağlama ihtiyacı duyuyordu. İç odaya geçti ve orada ağladı.
31 Yüzünü yıkayıp çıktı. Duygularına hakim olarak "Yemeği getirin" dedi.
32 [Yemeği] Ona ayrı, onlara da ayrı servis ettiler. Onlarla birlikte yiyen Mısırlılar'a da ayrı [servis yapılmıştı]; zira Mısırlılar İbraniler'le birlikte yemek yiyemezlerdi – bu Mısır- da bir tabuydu.
33 [Yosef'in] Önünde, yaş sırasına göre, büyükten küçüğe oturtulunca, adamlar şaşkınlıkla birbirlerine baktılar.
34 [Yosef] Kendi masasından yiyecek porsiyonları gönderdi. Binyamin'in porsiyonu, diğerlerine göre beş kat fazlaydı. [Kardeşler] Onunla [*Yosef'le*] içip sarhoş oldular.

44

1 Yosef, evinin sorumlusuna talimat vererek "Adamların çuvallarını, taşıyabilecekleri kadar yiyecekle doldur ve herkesin parasını çuvalının ağzına yerleştir" dedi.
2 "Benim kadehimi de – yani gümüş kadehimi – en küçük olanın çuvalının ağzına erzak parasıyla birlikte yerleştir". [Adam] Yosef'in söylediklerini harfiyen yerine getirdi.
3 Gün ışıdı ve adamlar yolcu edildi – onlar ve eşekleri.
4 şehirden çıkmışlar ve henüz fazla uzaklaşmamışlardı ki, Yosef evinin sorumlusuna "Git adamların peşine düş" dedi. "Kendilerine yetiştiğinde, onlara [şöyle] söyle: 'İyiliğe neden kötülükle karşılık verdiniz?
5 Bu, efendimin içinden içtiği ve onunla fal baktığı [gümüş kadeh] değil mi? Bu davranışınızla berbat bir şey yaptınız!' "
6 [Adam, kardeşlere] Yetişti ve onlarla tam olarak bu
sözleri kullanarak konuştu. 7 [Kardeşler] Ona "Efendim neden böyle şeyler söylüyor?" dediler. "Kullarınızın böylesi bir şeyi yapması düşünülemez bile!
8 Nitekim çuvallarımızın ağzında bulduğumuz parayı size ta Kenaan ülkesinden geri getirmiştik. Efendinizin evinden nasıl olur da gümüş ya da altın çalarız?
9 Eğer [aradığınız şey] kullarınızdan birinin yanında bulunursa, [o kişi] ölsün! Biz de efendime köle oluruz".
10 [Adam] "*Aslında dediğiniz gibi olması gerekir*" dedi. "Ancak [kadeh] kimin yanında bulunursa, o benim

kölem olur; diğerleriniz ise serbest kalırsınız".
11 Aceleyle her biri çuvalını yere indirdi ve her biri çuvalını açtı.
12 [Adam] Ararken büyükten başladı ve küçükte bitirdi. Kadeh Binyamin'in çuvalında bulunmuştu.
13 [Kardeşler kederle] Giysilerini yırttılar. Her biri eşeğine bindi ve şehre döndüler.
14 Yeuda ve kardeşleri Yosef'in malikanesine geldiklerinde [Yosef] hala oradaydı. Kendilerini onun önünde yere attılar.
15 Yosef onlara "Bu yaptığınız ne biçim iştir?" dedi. "Benim gibi birinin fal bakarak gerçeği öğreneceğini anlayamadınız mı?"
16 Yeuda "Efendime ne söyleyebiliriz" dedi. "Ne konuşabiliriz; masumiyetimizi nasıl ispatlayabiliriz? Anlaşılan Tanrı, kullarınızın [eski bir] suçunu ortaya çıkarmış. Hepimiz efendime köle olmaya hazırız – hem biz, hem de kadeh kimin elinde bulunduysa o".
17 "Böyle bir şeyi yapmak bana yakışmaz!" dedi. "Kadeh kimin elinde bulunduysa, sadece o benim kölem olacaktır. Diğerleriniz ise selametle babanıza çıkabilirsiniz".

Vayigaş

[78. Yosef Kimliğini Açıklıyor]

18 Yeuda ona [*Yosef'e*] yaklaştı ve "*Lütfen, efendim*" dedi. "*Bendeniz, efendime kişisel olarak bir şeyler söylemek ister. Lütfen bendenize öfkelenmeyin; çünkü siz tıpkı Paro gibisiniz.*
19 *"Efendim kullarına 'Babanız ya da kardeşiniz var mı?' diye sormuştu.*
20 *Efendime 'Yaşlı bir babamız ve yaşlılığında doğmuş küçük bir çocuğu var. Kardeşi ölünce annesinin çocuklarından bir tek o kaldı. Babası bu yüzden onu [özellikle] sever' diye cevap vermiştik.*
21 *"Kullarınıza 'Onu bana getirin. [Meraklanmayın] Gözüm onun üstünde olacaktır' demiştiniz.*
22 *Efendime 'Genç, babasının yanından ayrılamaz; çünkü babasını terk ettiği anda ölür' demiştik.*
23 *[Ama siz] Kullarınıza 'Eğer en küçük kardeşiniz sizinle birlikte inmezse, bir daha huzuruma çıkmayın' diye karşılık vermiştiniz.*
24 *"Kulunuz babama çıktığımızda, efendimin sözlerini kendisine ilettik.*
25 *Babamız 'Dönüp bize biraz yiyecek satın alın' dediğinde,*
26 *'[Bu şekilde] İnemeyiz. [Sadece] En küçük kardeşimiz*